

Ой вербице (веснянка)

Широко, вільно

Слобожанщина. Обробка Леопольда Ященка

$\text{♩} = 70$

C. Ой ве - рби - це, по - ра то - бі,
та ве - рби - це, ро - зви - ться.

C. A. Та й ро-зви- - ться... По-ра то-бі, та Ва-си - льку,
о-же-ни- ться. Та ой не час... Та й не час, не по - ра.

T. Та ой не час, не по - ра.
Та ой не час, та й не час, не по - ра.

Та ще ж мо - я ді - вчи - на мо - ло - да.
Та не - хай до лі - те - чка, до Пе - тра.

Та ще ж мо - я ді - вчи - на мо - ло - да.
Та не - хай до лі - те - чка, до Пе - тра.

Та й до Пе - тра... Та щоб мо-я ді-вчи-но - нька та й хлібле - кла.
Та щоб мо-я ді-вчи-но - нька та й хлібле - кла.
М... та й хлібле - кла.

Ой вербице!
Пора тобі, та вербице,
Розвисься!

Та ой не час, не пора,
Та ще ж моя дівчина, молода,
Та нехай до літечка, до Петра!

Та й розвисься...
Пора тобі, та Васильку,
Ожениться!

Та й до Петра...
Та щоб моя дівчинонька
Та й хліб пекла!